

บทความวิจัย

การประเมินผลโดยใช้รูปแบบชิปปี้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ

พินิจ ลาเซอรั* ออรอนงค์ ธรรมจินดา**

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) ศึกษาในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดโดยการสรุปและจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 5.91$, $SD = 0.92$)

1. ด้านบริบท พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยในปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.67$, $SD = 0.74$) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบวิชาชีพพยาบาล และต่อพยาบาลวิชาชีพในปัจจุบัน รวมทั้ง การมีรายวิชานี้อยู่ในหลักสูตรเมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป อยู่ในระดับมาก ($M = 6.45$, $SD = 0.79$; $M = 6.18$, $SD = 0.98$; และ $M = 5.91$, $SD = 1.01$ ตามลำดับ)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการสอนของผู้สอน เจตคติและความใส่ใจต่อผู้เรียน และประโยชน์ของเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.61$, $SD = 0.61$; $M = 6.61$, $SD = 0.66$; และ $M = 6.52$, $SD = 0.80$ ตามลำดับ)

3. ด้านกระบวนการ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนโดยมีผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($M = 6.09$, $SD = 1.26$) และเป็นจุดเด่นในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ โดยนักศึกษามีความเห็นว่าการมีผู้สอนชาวต่างชาติ ทำให้ได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง เข้าใจรูปแบบภาษา และได้เรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม รวมทั้ง มีความมั่นใจในการพูดออกเสียงมากขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการเพิ่มจำนวนชั่วโมงที่สอนโดยชาวต่างชาติ และมีการจัดการเรียนสอนเป็นภาษาอังกฤษสำหรับ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. goodmorningpim@hotmail.com

** อาจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

บางหัวข้อในรายวิชาชิพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาของรายวิชาไปประยุกต์ใช้ได้เมื่อให้การพยาบาลแก่ชาวต่างชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.61$, $SD = 0.66$) และนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างดี (ร้อยละ 77.33)

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ; การประเมินการจัดการเรียนการสอน; รูปแบบชิปปี้; นักศึกษาพยาบาล

ความเป็นมาของปัญหา

ทักษะด้านการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการพัฒนาพยาบาลสู่การเป็นพยาบาลอาเซียน และจำเป็นสำหรับการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ซึ่งกำหนดให้ทุกรายวิชาในหมวดวิชาชีพ มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ อย่างน้อยร้อยละ 5-10 ของเนื้อหาวิชาทั้งหมด คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค จึงกำหนดให้มีรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) เป็นรายวิชาเลือกเสรีในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554 โดยมีจุดมุ่งหมายของรายวิชา เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เชิงวิชาการด้านพยาบาลศาสตร์ การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคลากรทีมสุขภาพและผู้ใช้บริการเชิงวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน และเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ และมีความพร้อมในการเป็นพยาบาลในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน สาร/เนื้อหา และวิธีการหรือกิจกรรมการเรียนการสอน¹ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ ที่ผู้เรียนไม่ใช่เจ้าของภาษา ต้องมีวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษา และให้สามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารในสังคมได้ โดยมีความสามารถในการทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้ง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วย การให้ผู้เรียนจดจำโครงสร้างของภาษาในรูปแบบการสนทนา แล้วจึงให้เรียนรู้และทำความเข้าใจรูปแบบโครงสร้างภาษา การฝึกทักษะอย่างมีรูปแบบ การใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม และการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริง²

ดังนั้น ในการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) ซึ่งเป็นวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ คือ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นครั้งแรก ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2556 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค จึงได้มีการจัดเตรียมองค์ประกอบทั้งด้านผู้เรียน ผู้สอน สาร/เนื้อหา และวิธีการหรือกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม โดยในด้านผู้เรียน ได้จัดให้ผู้เรียนสามารถเลือกลงทะเบียนได้ตามความสนใจและความต้องการ ด้านผู้สอน ได้คัดเลือกผู้สอนซึ่งเป็นอาจารย์ผู้มีความถนัดและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยผู้สอนชาวไทย เป็นอาจารย์ซึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาเอกจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และผู้สอนชาวต่างชาติซึ่งมีประสบการณ์ด้านการพยาบาลและเป็นเจ้าของภาษา ในด้านเนื้อหา มีการกำหนดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน ที่ครอบคลุมรูปแบบและ

โครงสร้างของภาษา บริบทของภาษา และสาระที่จำเป็นและสำคัญสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ในด้านการเรียนการสอน ใช้การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เลือกวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์สมมุติที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง และเลือกใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมทั้งสื่อโสตทัศนและวีดิทัศน์ รวมทั้ง เลือกแบบการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน อีกด้วย

หลักสูตรและรายวิชาที่ได้พัฒนาขึ้นและได้มีการจัดการเรียนการสอน จะมีความสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อได้ผ่านกระบวนการประเมินผล ดังนั้น เมื่อมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือมีการใช้หลักสูตรจึงควรทำการประเมินหลักสูตรและรายวิชา เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น³ การประเมินโดยใช้รูปแบบชิปปี้ ตามแนวคิดของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายมากที่สุดในประเทศไทย โดยเฉพาะการประเมินทางการศึกษา⁴ เพราะเป็นรูปแบบการประเมินที่มีการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรอย่างครอบคลุม โดยประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จะนำมาประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน และการตัดสินใจสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการปรับปรุงหลักสูตร

Ratanotayanonth³ ได้ประยุกต์รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ในการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับรายวิชาวิชาชีพทางศิลปะ โดยประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ได้ประโยชน์จากการเรียนการสอน เกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการหรือความจำเป็นที่ต้องมีรายวิชาที่เปิดสอน ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง ความเหมาะสม และความครอบคลุมของเนื้อหาวิชา สื่อการสอน และแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน การมอบหมายงาน การสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านผลลัพธ์ ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนการสอน ผลการสอบ และความสำเร็จของการเรียน

คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับทุกรายวิชาที่เปิดสอน โดยใช้แบบประเมินการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา (ปรส.1) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 นักศึกษาประเมินตนเอง ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน การเข้าเรียนตรงเวลาและสม่ำเสมอ การทบทวนเนื้อหาวิชา และการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนที่ 2 นักศึกษาประเมินผู้สอน ในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหา การเตรียมเนื้อหา การถ่ายทอดความรู้ ความสามารถของผู้สอน และพฤติกรรมของผู้สอน และส่วนที่ 3 นักศึกษาประเมินสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งการประเมินโดยแบบฟอร์มดังกล่าว ยังไม่ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ความต้องการ และแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ความสอดคล้องของสาระหรือเนื้อหาวิชากับลักษณะและความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งความพึงพอใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาวิชา บรรยากาศการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้ สามารถประเมินได้อย่างครอบคลุมโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ดังที่ Ratanotayanonth³ ได้ นำมาประยุกต์ในการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับรายวิชาวิชาชีพทางศิลปะ

ผู้วิจัยในฐานะประธานรายวิชา จึงได้นำรูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ตามแนวคิดของ Stufflebeam⁵ มาประยุกต์ใช้ในการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) เพิ่มเติมจากการใช้แบบ ปรส.1 เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินและการจัดทำหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค

ในคราวที่มีการปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษา 2558 ต่อไป

นิยามศัพท์

1. การประเมินด้านบริบท (context evaluation) เป็นการประเมินความจำเป็น ความสำคัญ และความต้องการของการเปิดรายวิชา ประกอบด้วย ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย พยาบาลวิชาชีพ และการประกอบวิชาชีพ รวมทั้ง การใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนในหมวดวิชาชีพ และความจำเป็นของการเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาลในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (input evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จของกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สื่อการสอน ผู้สอน รวมทั้ง แรงจูงใจในการเรียน

3. การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน งานที่มอบหมาย วิธีการประเมินผลการเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน

4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) เป็นการประเมินผลสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเรียนตามความคาดหวัง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน รวมทั้ง ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา ซึ่งประเมินจากคะแนนผลการเรียนของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านบริบท ที่เกี่ยวกับความจำเป็น ความสำคัญ และความต้องการของการเปิดรายวิชา
2. ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เนื้อหาวิชา สื่อการสอน ผู้สอน และผู้เรียน
3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน งานที่มอบหมาย การประเมินผลการเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน
4. ด้านผลผลิต ได้แก่ ผลที่ได้รับจากการเรียนตามความคาดหวังของผู้เรียน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน รวมทั้ง ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา

คำถามการวิจัย

1. บริบท ได้แก่ ความจำเป็น ความสำคัญ และความต้องการของการเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล มีมากน้อยเพียงใด
2. ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เนื้อหาวิชา สื่อการสอน ผู้สอน และผู้เรียน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน งานที่มอบหมาย

การประเมินผลการเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

4. ผลผลิต ได้แก่ การเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล มีผลสำเร็จเป็นอย่างไร และผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบแนวคิดการประเมินผลแบบซิปป์ของ สตัฟเฟิลบีม เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อประเมินองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ บริบท (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product) ซึ่ง Ratanotayanonth³ ได้ใช้ในการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับรายวิชาวิชาชีพทางศิลปะ ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท เป็นการประเมินสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นของสถาบันการศึกษาและสังคมต่อการเปิดสอนรายวิชาที่ต้องการประเมิน ซึ่งในการประเมินรายวิชา ผู้สอนมุ่งเน้นการประเมินความต้องการและความจำเป็นของการเปิดสอนรายวิชาตามความเห็นของผู้เรียน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์จากการเปิดสอนหลักสูตรหรือรายวิชา

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา สื่อการสอน ความรู้ความสามารถของผู้สอน และลักษณะของผู้เรียน

3. การประเมินด้านกระบวนการ เป็นการประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยวิธีการสอน การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน การสอนของผู้สอน การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน

4. การประเมินด้านผลผลิต เป็นการประเมินผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนว่าได้ผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด โดยประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวัง และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา รวมทั้ง ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชาจากคะแนนผลการเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการประเมินในแต่ละองค์ประกอบ มาประยุกต์ให้เหมาะสมประเด็นการประเมินที่จำเป็นสำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ.292) ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2556 ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการสอบ 2 ครั้ง คือ สอบกลางภาค และสอบปลายภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 33 คน มีคุณสมบัติ ได้แก่ มีสิทธิ์เข้าสอบปลายภาคของรายวิชา และได้รับการประเมินตามกระบวนการของรายวิชาอย่างครบถ้วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แนวทางการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีลักษณะเป็นข้อคำถามกึ่งมีโครงสร้าง (semi-structure question) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินด้านบริบท ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรายวิชาที่เปิดสอนเกี่ยวกับความจำเป็น ความสำคัญของรายวิชาต่อตนเองและต่อวิชาชีพพยาบาล ความสนใจในการเลือกลงทะเบียนเหตุผลของการเลือกลงทะเบียน และเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่คาดว่าจะประโยชน์ต่อผู้เรียน

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประเมินองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน 4 ด้าน ตามรูปแบบของ ชิปปี้ โดยปรับปรุงจากเครื่องมือของ Ratanotayanonth³ ที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการประเมินผลรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ โดยผู้วิจัยนำมาปรับและประยุกต์เพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นการประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ บริบท จำนวน 5 ข้อ ปัจจัยนำเข้า จำนวน 14 ข้อ กระบวนการ จำนวน 20 ข้อ และผลลัพธ์ จำนวน 9 ข้อ รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ ลักษณะเป็นข้อคำถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามความคิดเห็น คือ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 = เห็นด้วยน้อย 3 = เห็นด้วยค่อนข้างน้อย 4 = เห็นด้วยปานกลาง 5 = เห็นด้วยค่อนข้างมาก 6 = เห็นด้วยมาก 7 = เห็นด้วยมากที่สุด โดยการแปลความหมายของคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 7 ระดับ คือ คะแนน 0.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด คะแนน 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย คะแนน 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คะแนน 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง คะแนน 4.51-5.50 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก คะแนน 5.51-6.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก และคะแนน 6.51-7.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ เป็นคำถามด้านกระบวนการ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นในการจัดการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ประโยชน์ของการสอนโดยผู้สอนชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. แบบประเมินผลลัพธ์ทางการเรียน ได้แก่ แบบประเมินกิจกรรมที่มอบหมายตามใบงาน ข้อสอบกลางภาคและปลายภาค ทั้งแบบอัตนัยและปรนัย ที่ผู้สอนสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยจัดทำขึ้นตามตารางวิเคราะห์การออกแบบการสร้างแบบทดสอบ (test blueprint) ที่ผ่านการพิจารณาและเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับมาตรฐานหลักสูตรของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยประเมิน องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน 4 ด้าน ตามรูปแบบของ ชิปปี้ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นคณะกรรมการกำกับมาตรฐานหลักสูตร ของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค และนำไปหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปี 2 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค จำนวน 15 คน ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

ของ ครอนบาค (Cronbach's coefficient alpha) ได้ค่า เท่ากับ 0.86

2. แบบประเมินผลลัพธ์ทางการเรียน ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ โดยคณะกรรมการกำกับมาตรฐานหลักสูตร ตามแนวปฏิบัติในการกำกับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยอธิบายชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนของการวิจัยแก่กลุ่มประชากร อธิบายให้ทราบว่า แจ้งให้ทราบว่า การเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ ซึ่งการปฏิเสธเข้าร่วมวิจัยจะไม่มีผลต่อการประเมินสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มประชากร ผู้วิจัยมอบแบบสอบถามให้แก่หัวหน้าชั้นซึ่งเป็นตัวแทนของนักศึกษา เพื่อแจกให้กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

วิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบตัดขวาง (cross sectional study) จัดการเรียนการสอนระหว่างวันที่ 24 มีนาคม ถึง 16 พฤษภาคม 2556 เก็บข้อมูลตั้งแต่วันแรกของการเปิดภาคเรียน โดยการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ก่อนเริ่มการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาตอบคำถามเป็นรายบุคคล ระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยประเมินงานที่ได้รับมอบหมายตามใบประเมิน และเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยมอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้แก่หัวหน้าชั้นในวันสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อนำไปแจกให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและให้นำส่งคืนแก่ผู้สอนตามเวลาที่กำหนด จัดสอบกลางภาคและปลายภาคเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนตามเนื้อหาที่กำหนด สำหรับการสอบแต่ละครั้งตามแผนการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และนำเสนอโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดกลุ่มข้อมูลที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน สรุปความเป็นประเด็นสำคัญ และนำเสนอโดยการบรรยาย

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) การประเมินองค์ประกอบด้านบริบท และ 3) การประเมินองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กรอบแนวคิดการประเมินผลแบบชิปปี้ ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.12) และเพศหญิง 29 คน (ร้อยละ 87.88) ซึ่งผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 ภาษาอังกฤษ 3 และกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4 ซึ่งเป็นรายวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์ทั่วไปตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยพายัพ

2. การประเมินองค์ประกอบด้านบริบท นักศึกษามีความคิดเห็นต่อรายวิชาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 ความจำเป็นของรายวิชา ความสำคัญของรายวิชาต่อตนเอง ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เนื่องจากประเทศไทยกำลังเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ และหลักฐานการศึกษา (transcript) ที่แสดงว่า ได้ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ จึงมีความจำเป็นสำหรับการสมัครงานเมื่อสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ การ

เรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีรายวิชาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในทุกรายวิชา ทั้งในรายวิชาในหมวดพื้นฐานวิชาชีพและรายวิชาในหมวดวิชาชีพ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล จึงมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการเรียนรายวิชาอื่นๆ

2.2 ความจำเป็นของรายวิชา ความสำคัญของรายวิชาต่อวิชาชีพพยาบาล นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นโรงพยาบาลเอกชนที่ให้อัตราเงินเดือนสูง มักมีการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีผู้รับบริการชาวต่างชาติที่เข้ารับบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้น รวมทั้ง การบันทึกทางการแพทย์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจและการรักษามีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ เพื่อให้สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ทัดเทียมกับวิชาชีพอื่นในทีมสุขภาพ

2.3 ความสนใจในการเลือกลงทะเบียน และเหตุผลของการเลือกลงทะเบียน พบว่า นักศึกษาร้อยละ 88 ลงทะเบียนเรียนด้วยความสนใจ โดยต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีเพียง ร้อยละ 12 ลงทะเบียนเรียนเนื่องจาก รายวิชาเลือกอื่นที่เปิดสอนไม่เหลือที่ว่างสำหรับให้ลงทะเบียนได้

2.4 เนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่คาดว่าจะประโยชน์ต่อผู้เรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาในเรื่อง หลักและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในวิชาชีพพยาบาล คำศัพท์การแพทย์ที่ใช้ในประเมินผู้ป่วย ผลการตรวจ และแผนการรักษาของแพทย์ การสนทนาที่ใช้บ่อยในวิชาชีพ รวมทั้ง แนวทางในการให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติ

3. การประเมินองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กรอบแนวคิดการประเมินผลแบบชิปปี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 5.91$, $SD = 0.92$) โดยด้านบริบท พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็น ความสำคัญ และความต้องการของการเปิดรายวิชา อยู่ในระดับมาก ($M = 5.97$, $SD = 0.91$) เช่นเดียวกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เนื้อหาวิชา สื่อการสอน ผู้สอน และผู้เรียน ด้านกระบวนการ ได้แก่ วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน งานที่มอบหมาย วิธีการประเมินผลการเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน และด้านผลลัพธ์ ได้แก่ ผลสำเร็จของการเปิดสอนรายวิชาตามความคาดหวังของผู้เรียน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษภายหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($M = 5.97$, $SD = 0.91$; $M = 6.08$, $SD = 0.89$; $M = 5.81$, $SD = 0.95$; และ $M = 5.77$, $SD = 0.94$ ตามลำดับ) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นนักศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านสภาวะแวดล้อม (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการเรียนการสอน (process) และด้านผลลัพธ์ (product)

องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลผล
บริบท	5.97	0.91	มาก
ปัจจัยนำเข้า	6.08	0.89	มาก
กระบวนการเรียนการสอน	5.81	0.95	มาก
ผลลัพธ์	5.77	0.94	มาก
โดยรวม	5.91	0.92	มาก

3.1 ด้านบริบท พบว่า ค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยในปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.67, SD = 0.74$) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบวิชาชีพพยาบาล และต่อพยาบาลวิชาชีพในปัจจุบัน รวมทั้ง การมีรายวิชานี้ อยู่ในหลักสูตรเมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป อยู่ในระดับมาก ($M = 6.45, SD = 0.79$; $M = 6.18, SD = 0.98$; และ $M = 5.91, SD = 1.01$ ตามลำดับ)

3.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถของผู้สอน เจตคติ และความใส่ใจของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน รวมทั้ง ประโยชน์ของเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.61, SD = 0.61$ และ $M = 6.61, SD = 0.66$ ตามลำดับ) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาต่อความสามารถของผู้เรียน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 4.82, SD = 1.07$ และ $M = 4.61, SD = 1.06$ ตามลำดับ) นอกจากนี้ จากข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ พบว่า นักศึกษาบางส่วน มีความเห็นว่า ตนเองคิดช้า ทำให้ไม่สามารถตามเพื่อนหรือตามการสอนของอาจารย์ได้ทัน

3.3 การประเมินกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน และผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($M = 5.56, SD = 1.07$; $M = 5.70, SD = 0.98$; และ $M = 5.87, SD = 0.93$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($M = 6.09, SD = 1.26$) และค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจของกิจกรรมการสอน ความเหมาะสมของงานที่ได้รับมอบหมาย ความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน และความเหมาะสมของวิธีการสอนกับความสามารถของผู้เรียน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 5.30, SD = 0.95$; $M = 5.12, SD = 1.11$; $M = 5.09, SD = 1.10$; และ $M = 4.82, SD = 1.07$ ตามลำดับ)

ด้านผู้เรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยความเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน รวมทั้ง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกชั้นเรียนก่อนและ/หรือหลังเข้าชั้นเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 5.30, SD = 1.10$ และ $M = 4.73, SD = 1.07$ ตามลำดับ)

ด้านผู้สอน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าสอนตรงเวลา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามปัญหาในการเรียน และประโยชน์ของคำแนะนำที่ได้รับจากผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.73, SD = 0.63$; $M = 6.61, SD = 0.75$; และ $M = 6.52, SD = 0.76$ ตามลำดับ)

นอกจากนี้ ข้อมูลจากข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า จุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ ได้แก่ การมีผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา การให้นักศึกษาประเมินตนเองก่อนเรียน และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่าการสอนโดยชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง เข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาของชาวต่างชาติ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้มีความมั่นใจในการพูดออกเสียง และมีความมั่นใจมากขึ้นหากต้องสนทนากับชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรให้ผู้สอนชาวต่างชาติหลายคน โดยมาจากทั้งยุโรปและอเมริกา ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงที่สอนโดยชาวต่างชาติ ควรมีอาจารย์ประจำอยู่ด้วยทุกครั้งในเวลาที่อาจารย์ชาวต่างชาติสอน ควรให้นักศึกษาได้เรียนเนื้อหาเป็นภาษาไทยก่อนที่จะเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติในเนื้อหาเดียวกัน และควรมีการเตรียมนักศึกษาก่อนเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

นอกจากนี้ การให้นักศึกษาประเมินตนเองและจัดกลุ่มตนเองตามระดับความรู้และทักษะทางภาษา และการให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มักใช้ผิด ที่จัดให้มีขึ้นในวันแรกของการเปิดสอน เป็นการสะท้อนให้เห็นความสามารถของตนเอง และประเมินระดับความสามารถของตนเอง ทำให้ตระหนักในศักยภาพของตนเอง และเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง อย่างไรก็ตาม นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำงานมอบหมายและชั่วโมงในการค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ควรเพิ่มแบบฝึกหัดให้ฝึกฝนตนเองและเฉลยแบบฝึกหัดทุกครั้ง รวมทั้ง ควรจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษา

3.4 การประเมินผลลัพธ์ ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.4.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำเนื้อหาของรายวิชาไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริงในอนาคตเมื่อให้การพยาบาลกับผู้ป่วยชาวต่างชาติได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 6.61$, $SD = 0.66$) ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียนรายวิชานี้ และความพึงพอใจในบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 5.48$, $SD = 1.03$ และ $M = 5.39$, $SD = 0.97$ ตามลำดับ) โดยข้อมูลจากคำถามปลายเปิด พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นต่างกันในเรื่องการสอบ โดยมีนักศึกษบางคนเห็นว่า สอบให้มากขึ้นเนื่องจากมีเนื้อหา มาก ในขณะที่นักศึกษบางคนเห็นว่า สอบบ่อยครั้งเกินไปและลดจำนวนครั้งของการสอบ

3.4.2 ผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา พบว่า คะแนนผลการเรียนของนักศึกษาแบ่งตามเกณฑ์ระดับคะแนนของมหาวิทยาลัยพายัพ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียน 77.33 แปลความหมายว่า ระดับผลการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับคะแนนอยู่ในระดับดี (B+) ค่อนข้างดี (B) และพอใช้ (C+) (ร้อยละ 27.27, 27.27 และ 24.25 ตามลำดับ)

การอภิปรายผลการวิจัย

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) โดยทำการศึกษาในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2556 โดยใช้การประเมินแบบชิปปี้ ตามแนวคิดของ Stufflebeam⁵ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายวิชาอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลรายด้านได้ ดังนี้

1. ด้านบริบท (context) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญสำหรับคนไทย และมีความจำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพพยาบาลในปัจจุบัน รวมทั้ง มีสำคัญต่อตนเองในการประกอบวิชาชีพ และรายวิชานี้ ควรจะอยู่ในหลักสูตรอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ratanotayanonth³ ซึ่งประเมินผลความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพทางศิลปะที่ใช้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แนวคิดการประเมินแบบชิปปี้เช่นกัน พบว่า นิสิตเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากสำหรับตนเองและคนไทยทั่วไป ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และยังเห็นว่า รายวิชานี้ควรอยู่ในหลักสูตรต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษามีความเห็นว่ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและควรอยู่ในหลักสูตรต่อไป อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยพายัพและคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค ได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น การจัดงาน study abroad exhibition day and ASEAN day เพื่อแนะนำโครงการ study abroad และแนะแนว

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไปเรียนต่างประเทศ รวมทั้ง ในงานมีการเผยแพร่ความรู้ให้กับนักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยพายัพ และผู้สนใจ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เกิดความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ คณะพยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และสก๊อตแลนด์ เป็นต้น ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนกับนักศึกษาต่างชาติ ทำให้นักศึกษามีความตื่นตัวและเห็นความสำคัญของการ พัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้ง การที่คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มีการกำหนดนโยบาย การพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยให้มีการสอนเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาในหมวดวิชาชีพนั้น ทำให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพ เช่นเดียวกับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่มีการเตรียมบัณฑิต ให้มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน โดยกำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ คือ การ พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษามีความสามารถในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ รวมทั้ง ส่งเสริม ให้นักศึกษามีความรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นเจ้าของอาเซียน โดยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ด้านภาษา สังคม วัฒนธรรม และการเมืองการปกครองของประเทศอาเซียน โดยจัดกิจกรรม เช่น โครงการอบรมภาษา อังกฤษ ณ ประเทศมาเลเซีย และฟิลิปปินส์ การสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมประชุมวิชาการนักศึกษาพยาบาล นานาชาติ และการจัดสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาชุมชนภาษาอังกฤษ เป็นต้น⁶

นอกจากนี้ ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรายวิชาหมวดวิชาชีพพยาบาล การวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษามีความเห็น ว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนค่อนข้างมาก ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ รัดโนทยานนท์³ ซึ่งพบว่า นิสิตเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในด้านการเรียนและการศึกษาค้นคว้า และต้องใช้ภาษาอังกฤษใน การค้นคว้าในการเรียนค่อนข้างมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการเรียนวิชาชีพพยาบาล และการเรียนวิชาชีพศิลปะ เป็นการเรียนในด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเรียนเกี่ยวกับ โรค ความเจ็บป่วย การรักษา และการพยาบาล รวมทั้ง ต้องมีการค้นคว้าหาความรู้จากตำราหรือการวิจัยที่มีการ ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย จึงทำให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนค่อนข้างมาก

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา สื่อการสอน ผู้สอน และ แรงจูงใจในการเรียน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชามีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับมากที่สุด แต่ มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับความสามารถของผู้เรียนในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งในด้าน ประโยชน์ต่อผู้เรียน ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Ratanotayanonth³ ซึ่งพบว่า เนื้อหารายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพศิลปะมีความเหมาะสมกับความสามารถของนิสิต แต่นิสิตมีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาอยู่ ในระดับค่อนข้างยาก ทั้งนี้ เพราะเนื้อหานำมาจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ จึงอาจ มีความยากต่อการเข้าใจ และนิสิตที่เรียนรายวิชาดังกล่าวมาจากหลายคณะและมีความแตกต่างในชั้นปีที่เรียน ทำให้นิสิตประเมินความยากง่ายของเนื้อหาแตกต่างกัน

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาประโยชน์ของเนื้อหาของรายวิชา ซึ่งพบว่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุดนั้น ทั้งนี้เพราะ เนื้อหาครอบคลุมการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ สำหรับการสื่อสารทางการ พยาบาลผู้ป่วยในแผนกผู้ป่วยนอกและแผนกผู้ป่วยในแล้ว รวมทั้ง มีการสอนรากศัพท์และการทบทวนคำศัพท์ พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพพยาบาล และหลักไวยากรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพราะ กระบวนการจัดสร้างโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรได้จัดทำขึ้นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดย

ได้มีการศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากบริการวิชาการสู่สังคมที่คณะได้จัดขึ้น โดยจัดอบรมการพยาบาลข้ามวัฒนธรรม: การเตรียมพยาบาลไทยเข้าสู่การทำงานกับทีมสุขภาพจากหลากหลาย วัฒนธรรม จำนวน 2 ครั้ง และได้นำผลการประเมินมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเนื้อหาให้เหมาะสมกับหลักสูตร สำหรับนักศึกษาพยาบาล จึงได้เนื้อหาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ในภาษาอังกฤษไป พัฒนาอาชีพและตนเอง ดังจะเห็นได้ว่า เนื้อหารายวิชาบางส่วน มีความคล้ายคลึงเนื้อหาในชุดการสอนการพูด ภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลที่ Chaisuwanarak, Danwivat⁷ ได้พัฒนาขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับความสามารถของผู้เรียน พบว่า อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามลักษณะของประชากรที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้าน การใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างดี โดยระดับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (ศท. 108) และภาษาอังกฤษ 2 (ศท. 109) อยู่ในระดับอักษร A B+ และ B⁺ วิชา ศท. 108 และ ศท. 109 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีเนื้อหาที่ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การ เขียนประโยคชนิดต่างๆ รวมทั้ง การอ่านความเรียงและเขียนเรียงความที่มีโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน ส่วนวิชา พบ. 292 เป็นการประยุกต์หลักการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป เพื่อการสื่อสารในวิชาชีพพยาบาล และมีการเรียนคำ ศัพท์เฉพาะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ซึ่งแตกต่างจากการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งเป็นความรู้ใหม่สำหรับ นักศึกษา จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเห็นว่า เนื้อหารายวิชาเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก เท่านั้น รวมทั้ง มีนักศึกษาบางส่วน มีความเห็นว่า ตนเองคิดซ้ำ และตามเพื่อนไม่ทัน

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอนและแรงจูงใจในการเรียนนั้น การวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษามีความ คิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอน รวมทั้ง แรงจูงใจในการเรียน ใน ระดับมาก ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ Ratanotayanonth³ ซึ่งพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียน และมีความเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล ผู้สอนมีการใช้สื่อหลากหลายโดยเฉพาะสื่อที่เป็นภาพและเสียง เพื่อพัฒนา ทักษะในการฟังและการพูด ดังที่ Deenamor, Udom, Sinprajakpol¹⁰ กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการฟัง-พูด ควรที่ จะให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังให้มากด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกัน ต่อเนื่อง และน่าสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิด ทักษะดังกล่าวขึ้นจริง การใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการฟัง-พูดนั้น มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะสื่อที่เป็นเสียง จากเทป แผ่นซีดี หรือเป็นภาพเคลื่อนไหว จากเทปบันทึกภาพ วิซีดี ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ควรเป็นสื่อทันสมัย ที่อยู่ในความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน และมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมน่าสนใจมากขึ้น จึงทำให้นักศึกษามีความเห็นว่า สื่อการสอนมีความเหมาะสม

3. ด้านกระบวนการ (process) ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอน งานที่มอบหมาย การประเมินผลการเรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการสอนของผู้สอน ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน และ ผู้สอนอยู่ในระดับมาก

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวิจัยครั้งนี้ พบว่า การมีผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา และ การสอนโดยผู้สอนชาวต่างชาติเป็นจุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ นอกจากนี้ การมอบหมายงาน โดยเฉพาะการมอบหมายให้ทำคลิปปิดีโอพบาทสมมติตามสถานการณ์ที่เลือก เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเห็นว่า มี ประโยชน์มาก เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สนุกและเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน สอดคล้องกับการศึกษาของ Thumrongwong, Turner¹¹ ซึ่งทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบ ได้แก่ การใช้บทบาทสมมติ การดูภาพยนตร์ และการใช้เกมส์ และการศึกษาของ Srihawong¹² ซึ่งประเมินหลักสูตรระยะสั้น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอน ควรมีอาจารย์หรือวิทยากรชาวต่างชาติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น

ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้เรียน รวมทั้งความน่าสนใจของกิจกรรมการเรียนการสอน และจำนวนงานที่มอบหมาย พบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Chaisuwanarak, Danwivat⁷ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ ผู้สอนได้นำเอากลยุทธ์การจัดการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอน การมอบหมายงาน และการจัดทำสื่อการสอน โดยใช้กลยุทธ์ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามระดับพื้นฐานความรู้ มีการใช้สื่อช่วยในการอธิบาย เช่น การอธิบายคำศัพท์ก่อนเรียนโดยใช้ภาพประกอบกายวิภาคของมนุษย์ การบอกทิศทาง กริยาท่าทาง และกิจกรรมการพยาบาล การกระตุ้นให้มีปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารโดยพูดระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โดยมีกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อลดความเครียดหรือความวิตกกังวลในการเรียน¹³ และใช้หลักการสอนภาษา ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ ได้แก่ การเรียนการออกเสียง รูปแบบและโครงสร้างภาษา ความหมายของคำ วลี ประโยคตามโครงสร้างภาษา และตามบริบทหรือสถานการณ์ในการใช้ภาษา ภาษาพูดและภาษาเขียน และการสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและภาษากายเป็นต้น¹⁴ จึงทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชายังมีความหลากหลาย และกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ด้านผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการมีโอกาสดูฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน รวมทั้ง ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกชั้นเรียนก่อนและ/หรือหลังเข้าชั้นเรียนในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ Ratanotayanonth³ ซึ่งพบว่า นิสิตมีการค้นคว้าด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแผนการศึกษาในภาคเรียนฤดูร้อนของคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาพยาบาลสำหรับพยาบาล และภาษาอังกฤษทั่วไป ควบคู่ไปกับรายวิชาเลือกเสรี จึงทำให้นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยเฉพาะในรายวิชาพยาบาลสิริวิทยาที่มอบหมายให้มีการทำรายงานเกี่ยวกับโรคและพยาธิสภาพของโรค ซึ่งมีการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพค่อนข้างมาก

ด้านผู้สอน การวิจัยครั้งนี้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามปัญหา และประโยชน์ของคำแนะนำที่ได้รับจากผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการวิจัยของ รัดโทยานนท์³ ซึ่ง พบว่า นิสิตมีความเห็นว่า ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตซักถามปัญหาในการเรียนมาก ทั้งนี้ เพราะในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยนอกจากนักศึกษาจะสามารถนัดหมายเพื่อพบผู้สอนได้ในเวลาทำงานแล้ว ยังสามารถติดต่อได้ทางเฟสบุ๊ค ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่นักศึกษาสามารถใช้ในการซักถามปัญหาได้

4. ผลลัพธ์ (product) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านผลลัพธ์ พบว่า นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเรียน ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนในรายวิชานี้สอดคล้องกับคาดหวัง มี

ความพึงพอใจในเนื้อหาวิชา และมีความพึงพอใจกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Ratanotayanonth³ ซึ่งพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจเนื้อหาวิชา และความสำเร็จจากวิชา ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์จากผลการประเมินโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชามาเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา โดยเฉพาะการสนทนาเพื่อการสื่อสารในคลินิก และมีการใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม มีการบรรยายน้อย แต่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และวางแผนการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้ง สามารถเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจในการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เกิดทักษะตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในงานมอบหมายแต่ละชั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจกับการเรียนในวิชานี้ เนื่องจากได้ผลลัพธ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และเป็นไปตามที่คาดหวังของนักศึกษาซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชานี้ เพื่อต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อใช้สำหรับการสื่อสารทางการพยาบาล นอกจากนี้ การได้มีโอกาสฝึกทักษะในการพูดมากขึ้น ทำให้นักศึกษาเกิดความความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียนในรายวิชานี้

อย่างไรก็ตาม ในด้านผลลัพธ์ ซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียนรายวิชานี้ และความพึงพอใจในบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับค่อนข้างมากนั้น Ratanotayanonth³ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจกับผลการสอบอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ นักศึกษาอาจยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ อาจต้องพิจารณาทั้งด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการบางข้อ ให้มีการพัฒนาให้อยู่ในระดับสูงขึ้น เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามความคาดหวังต่อไป

ส่วนผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา ซึ่งพบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดีนั้น ผู้สอนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีระดับคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (ศท. 108) และภาษาอังกฤษ 2 (ศท. 109) อยู่ในระดับดีมาก (A) ดี (B+) และ ค่อนข้างดี (B) แสดงว่า นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้านการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างดี จึงทำให้มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานี้ อยู่ในระดับค่อนข้างดี (B) ซึ่งการศึกษาของ Plailek¹⁵ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่ ระดับผลการเรียน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วม เช่น การใช้บทบาทสมมติ เกมส์ และสื่อทั้งภาพและเสียง ยังมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอีกด้วย ดังที่การศึกษาของ Thumrongwong, Turner¹¹ พบว่า ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร จังหวัดนนทบุรี มีค่าเฉลี่ยของร้อยละของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ 3 โดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เท่ากับ 69.13 และการศึกษาของ Chaisuwanarak, Danwivat⁷ พบว่า การใช้บทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล โดยมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 และนักศึกษามีคะแนนสอบการพูดหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน

สรุป

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาลในระดับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต นอกจากนี้ ยังพบว่า เนื้อหาของรายวิชาที่กำหนด

ขึ้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยผู้เรียนเห็นว่า เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์และน่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริง เมื่อให้การพยาบาลกับผู้ป่วยชาวต่างชาติ ในด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียน และผู้สอน มีความเหมาะสม โดยเฉพาะการมีผู้สอนเป็นชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา รวมทั้ง ผลลัพธ์ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา และสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียน ดังนั้น จึงควรมีการเปิดรายวิชานี้ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. จากความคิดเห็นของนักศึกษา ที่เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและการประกอบวิชาชีพพยาบาล รวมทั้ง ควรจัดให้มีรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อไป และเพิ่มการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในวิชาการพยาบาลสำหรับทุกชั้นปีนั้น ข้อมูลนี้ควรนำไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรในครั้งต่อไป เพื่อให้การจัดทำหลักสูตรได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ รายวิชาอื่นที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ควรมีการทำวิจัยชั้นเรียน เพื่อประเมินความต่อเนื่องของพัฒนาการด้านภาษา และการนำความรู้และทักษะที่เรียนจากรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ. 292) ไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นต่อไป

2. จากความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งเห็นว่า การสอนโดยชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา ช่วยพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟังและการพูด รวมทั้ง ทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนามากขึ้น จึงควรจัดให้มีชั่วโมงที่มีการสอนโดยชาวต่างชาติมากขึ้น และสอนในรายวิชาการพยาบาลด้วย เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะด้านการทำวิจัย

1. ควรนำการประเมินการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบของชิปปี้ไปใช้ในการประเมินรายวิชาอื่นที่เปิดสอนเป็นครั้งแรกในหลักสูตร และนำไปใช้ในการประเมินหลักสูตร รวมทั้ง มีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

2. ควรมีการพัฒนาสื่อการสอนสำหรับรายวิชาและทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้สื่อ และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

3. ควรทำการศึกษาเพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรายทักษะแต่ละด้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะได้อย่างเหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมตามการประเมินแต่ละทักษะ

เอกสารอ้างอิง

1. Khammani T. Science of teaching: Pedagogical knowledge for effective teaching. 17 th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press; 2013. Thai.
2. Wiriyaichitra A. Looking back and moving forward of english learning. Bangkok: S. Asia Press, 2012. Thai.

3. Ratanotayanonth P. An evaluation of english for arts professional course. Pasaa Paritat Journal. 2006; 23: 78-90. Thai.
4. Fongsri P. Educational evaluation: concept and practice. 2 nd ed. Bangkok: Teampha; 2006. Thai.
5. Stufflebeam DL, Harold MK, Beulah MK. The CIPP model for evaluation. Presented at: the 2003 annual conference of the Oregon program evaluators network (OPEN). 2003 March 10; Michigan: Western Michigan University, USA.
6. Kongkun P. Knowledge, attitude, and readiness to ASEAN community of the students, Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University. Journal of Nursing and Education. 2012; 5(2): 38-49. Thai.
7. Chaisuwanarak J, Danwiwat U. Enhancing nursing students' clinical english speaking ability. Silpakorn Educational Research Journal. 2011; 2(2): 318-30. Thai.
8. Registration and Educational services [Internet]. Chang Mai: Payap University. GE 108 English 1. [cited 2014 Oct 1]. Available from: <http://reg.payap.ac.th/registrar>
9. Registration and Educational services [Internet]. Chang Mai: Payap University. GE 109 English 2. [Cited 2014 Oct 1]. Available from: <http://reg.payap.ac.th/registrar> Thai.
10. Deenamor H, Udom P, Sinprajakpol S. A study of english listening - speaking abilities of mathayomsuksa 1 students through Keith Johnson's communicative approach. Princess of Naradhiwas University Journal. 2010; 2(2): 69-81. Thai.
11. Thumrongwong W, Turner K. Effects of participatory learning on learning achievement and satisfaction of nursing students of Boromaraionani College of Nursing, Chang Wat Nonthaburi. Journal of Health Science Research. 2007; 1(1): 28-37. Thai.
12. Srihawong Y. The evaluation of a short course training program: english for communication at Mukdahan Community College [Thesis]. [Mahasarakham]. Mahasarakham University; 2008. 97 p.
13. Herreell A, Jordan M. Fifty strategies for teaching english language learners. Columbus (OH): Pearson Merrill Prentice Hall; 2004.
14. Rowe BM, Levine DP. A concise introduction to linguistics. Boston: Pearson; 2006.
15. Plailek T. Factors affecting english speaking abilities of second year english major students in the faculty of education, Rajabhat Universities in Bangkok. Journal of Teaching and Education. 2015; 4(1): 121-25.

The Evaluation of the English for Nursing Profession Course (SN 292) At McCormick Faculty of Nursing, Payap University Using CIPP Model

Peeranuch LeSeure* On-Anong Thammajinda**

Abstract

This descriptive research aimed to evaluate teaching and learning management in the English for Nursing Profession course (SN 292) for the second year nursing students at McCormick Faculty of Nursing. The research population was 33 nursing students who enrolled in the course offered in the summer semester 2013. A questionnaire developed based on the concept of the CIPP Model was used. The evaluation comprised four aspects: 1) context 2) input 3) process and 4) product. The reliability of the questionnaire was 0.86. The data were analyzed by using descriptive statistics. Data from opened-ended questions were summarized and categorized.

The results showed that the overall mean score of the four evaluation components were at high level ($M = 5.91$, $SD = 0.92$).

1. Context: The mean score of the importance of English for Thai people was at the highest level ($M = 6.67$, $SD = 0.74$). The mean scores of the necessity of English proficiency in today's nursing profession and its significance for working as nurse professionals were at a high level ($M = 6.45$, $SD = 0.79$; $M = 6.18$, $SD = 0.98$; and $M = 5.91$, $SD = 1.01$ respectively).

2. Input: The mean scores of teachers' pedagogical skills, teachers' attitudes toward the students and their attentiveness to the students as well as the benefits of the course content were at the highest level ($M = 6.61$, $SD = 0.61$; $M = 6.61$, $SD = 0.66$; and $M = 6.52$, $SD = 0.80$ respectively).

3. Process: The mean scores of having a native English-speaking instructor helped to enhance the students' English communication skills was at a high level ($M = 6.09$, $SD = 1.26$). The students noted that teaching by a native English-speaking instructor helped them to practice correct pronunciation, grammar patterns, and learned culture differences. This was the strength of

* Assistant Professor, Ph.D., McCormick Faculty of Nursing, Payap University, Chiang Mai, Thailand.
goodmorningpim@hotmail.com

** Lecturer, Ph.D., McCormick Faculty of Nursing, Payap University, Chiang Mai, Thailand.

this course. They also suggested that the hours taught by a native English-speaking instructor should be increased. Moreover, in order to continually enhance English proficiencies in students, some of the nursing courses should be also partially taught in English. The students also suggested that this course should be continually offered every year and persistently included in the nursing program.

4. *Output: The mean score of feeling confident in their abilities to apply the knowledge and skills learned in this course to the situations if they have to provide nursing care to English-speaking clients was at the highest level. The student's average score was fairly good (77.33 percent).*

Keywords: english for nursing profession; teaching evaluation; CIPP model; nursing student